

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Nieuwsbrief Slachtofferbeleid

Nr 48, juni 2011

In dit nummer

Actueel

Eerste Kamer heeft ingestemd met uitbreiding van de Wet Schadefonds Geweldsmisdrijven

Onder de loep

*Één jaar zaakscoördinator
Gouden regels uit congres*

Actueel organisaties

*Interview met de algemeen directeur Slachtofferhulp
Nederland Harry Crielaars
Het Schadefonds Geweldsmisdrijven 35 jaar*

Actueel Beleid

*Overvallenregeling verlengd
Automatisch doorsturen gegevens van slachtoffers
door politie aan SHN*

Actueel Internationaal

Beschermingsbevel (EB) aangenomen

Boekenrubriek

'Mam, ik bel je zo terug'

De Nieuwsbrief Slachtofferbeleid is bedoeld om betrokkenen bij het slachtofferbeleid op de hoogte te houden van actuele ontwikkelingen. Meer informatie over het slachtofferbeleid is te vinden op www.slachtofferloket.nl

Actueel

Eerste Kamer heeft ingestemd met uitbreiding van de Wet Schadefonds Geweldsmisdrijven

Nadat de Tweede Kamer op 30 maart 2011 de aanpassingen aan de Wet Schadefonds Geweldsmisdrijven heeft aangenomen, heeft de Eerste Kamer op 31 mei ingestemd met deze uitbreiding. Per 1 januari 2012 zal deze uitbreiding van kracht zijn. Het Schadefonds Geweldsmisdrijven, een uitvoeringsorganisatie van het ministerie van Veiligheid en Justitie, keert tegemoetkomingen in de schade uit aan slachtoffers van ernstige geweldsmisdrijven.

De wijzigingen die met het aannemen van de wet worden doorgevoerd, zijn een belangrijke stap voor de positie van nabestaanden van slachtoffers van geweldsmisdrijven. Op dit moment komen deze nabestaanden enkel in aanmerking voor een uitkering voor gemaakte uitvaartkosten en eventuele derving van levensonderhoud. Met de nieuwe wet komen nabestaanden in de eerste graad en in de tweede graad in de zijlijn ook in aanmerking voor een uitkering voor immateriële schade, ook wel smartengeld genoemd, en materiële kosten zoals psychische hulp.

Een aangenomen amendement van SP kamerlid Rik Janssen zorgt er voor dat het Schadefonds in zeer schrijnende gevallen een uitzondering op de wet kan maken. Met deze hardheidsclausule kan het fonds een schadevergoeding verlenen terwijl er volgens de letterlijke tekst van de wet geen recht op bestaat, bijvoorbeeld wanneer een nabestaande niet onder de in de wet gestelde definitie valt.

Het Schadefonds en de beleidsmedewerkers van de afdeling preventie- en slachtofferbeleid zijn erg tevreden met de uitbreiding van de wet.

Onder de loep

Één jaar zaakscoördinator

“Een persoonlijke benadering en gedurende het hele proces één gemakkelijk te bereiken aanspreekpunt” (OM); één jaar zaakscoördinator onder de loep genomen door Janet ten Hoope, Babeth Knol,

Belinda Krewinkel en Monique Pagels.

Toen een jaar geleden werd gestart met de nieuwe functie van zaakscoördinator bij het Openbaar Ministerie, bestond de invulling ervan alleen nog op papier. “In het protocol maatwerkzaken hadden we als landelijke OM werkgroep slachtofferzorg precies beschreven wie welke taken moest uitvoeren,” herinnert plv. hoofdofficier van justitie Janet ten Hoope zich. “Maar het afgelopen jaar moesten we uitzoeken in hoeverre dat protocol aansloot op de werkelijkheid.”

De zaakscoördinator zorgt samen met de familierechercheur van de politie en de casemanager van slachtofferhulp Nederland voor ondersteuning en begeleiding van nabestaanden in levensdelicten en slachtoffers van ernstige gewelds- of zedenzaken. De familierechercheur informeert over de opsporingsvoortgang. De casemanager coördineert de praktische en emotionele ondersteuning. De zaakscoördinator verzorgt de informatievoorziening vanuit het OM en regelt desgewenst ook een gesprek met de Officier van Justitie en opvang tijdens en rond de zitting.

Het protocol maatwerkzaken was bedoeld om overlap tussen de drie functies te voorkomen. Maar in de praktijk is het onderscheid niet zo strikt. “In de praktijk weten de drie elkaar goed te vinden en verloopt de overgang vloeiender, het gebeurt vaak dat de een het slachtoffer iets langer begeleidt, of de ander taken iets eerder overneemt. Het is daarom extra belangrijk de taken goed af te bakenen”, benadrukt Ten Hoope. “Het risico bestaat dat je uit bevoegdheid meer taken op je neemt dan je eigenlijk zou moeten doen. Ook daarom is de pilot periode heel waardevol geweest, we hebben een jaar de tijd gehad om te kijken hoe het in de praktijk werkt, voordat de functie op alle parketten in werd gevoerd.”

Monique Pagels, die sinds begin 2010 als zaakscoördinator bij het Rotterdamse en Dordtse parket werkt, heeft in dat jaar geleerd waar het in haar

nieuwe functie allemaal om draait: samenwerking en informatie. “Alles staat of valt met de nauwe samenwerking en goede informatieverstrekking tussen de officier, politie, slachtofferhulp, advocaat en de rechtbank,” legt Pagels uit. “Zeker in de gevoelige zaken waar ik mee te maken krijg is het van het grootste belang dat een slachtoffer of nabestaande op tijd en via de juiste kanalen de benodigde informatie krijgt”. Voorkomen moet worden dat een slachtoffer nieuwe informatie in de krant moet lezen, of een in vrijheid gestelde verdachte plotseling in de supermarkt tegen het lijf loopt.

Voor haar informatie is zij afhankelijk van anderen, vertelt Pagels. “Die afhankelijkheid maakt kwetsbaar. Als ik foutief of te laat geïnformeerd word, kan ik de plank mislaan bij de slachtoffers of nabestaanden en dat moet ten allen tijde voorkomen worden”. Die informatieverstrekking gaat, ook nu nog, niet altijd vanzelf. “Ondanks dat we nu een jaar bezig zijn is nog niet iedereen bekend met de zaakscoördinator”. Toch beginnen de positieve effecten wel vruchten af te werpen. De ervaringen van de zaaksofficieren die de weg naar de zaakscoördinator wel weten te vinden zijn positief. “Een project dat een officier veel werk uit handen neemt en zeer waardevol is voor ons werk, met name naar de slachtoffers toe” aldus een Rotterdamse officier van Justitie.

Door de invoering van het slachtofferloket, de nieuwe Wet Versterking Positie Slachtoffers (VPS) en nieuwe functies zoals die van zaakscoördinator zijn een aantal belangrijke veranderingen doorgevoerd. De wet geeft het slachtoffer nog meer mogelijkheden om zijn verhaal in de rechtszaal over te brengen. Een uitbreiding van het spreekrecht en een vergroting van de mogelijkheid tot schadevergoeding, zijn belangrijke stappen die zijn gezet om de positie van het slachtoffer te versterken. De zaakscoördinator ondersteunt bij specifieke wensen. De zaakscoördinator kan bijvoorbeeld een gesprek met een officier van justitie aanvragen. En bij een risicozitting zorgt de zaakscoördinator voor een parkeerplek in de garage en begeleiding door de bewaking naar het zittingszalencentrum, om confrontatie met verdachte of diens familie en vrienden te voorkomen. Pagels: “Specifieke wensen van nabestaanden en slachtoffers komen we zoveel

mogelijk tegemoet. We proberen zoveel mogelijk maatwerk te leveren. Een persoonlijke benadering en gedurende het hele proces één gemakkelijk te bereiken aanspreekpunt”.

www.slachtofferloket.nl

Gouden regels voortgekomen uit congres “Samen voor het slachtoffer”

- Heb aandacht voor het slachtoffer: behandel een slachtoffer zoals jezelf behandeld zou willen worden;
- Informeer het slachtoffer goed en volledig;
- Zorg dat alle disciplines goed zijn opgeleid hoe om te gaan met slachtoffers;
- Erken het slachtoffer als persoon en niet als dossier;
- Het slachtoffer is onze ‘opdrachtgever’: bejegen het slachtoffer dan ook als zodanig!
- Maak elkaar verantwoordelijk voor het slachtoffer: Samen voor het slachtoffer;
- Schep een reëel beeld van wat het slachtoffer van ons kan verwachten.

Actueel organisaties

Interview met de nieuwe algemeen directeur Slachtofferhulp Nederland Harry Crielaars.

Sinds 1 december 2010 is Harry Crielaars aan het werk als algemeen directeur bij Slachtofferhulp Nederland. In dit interview een nadere kennismaking met deze gedreven persoonlijkheid met een bijzondere achtergrond.

Wie is Harry Crielaars en waar komt hij vandaan?

Ik ben 54 jaar geleden geboren in het Brabantse Helmond. Nu woon ik met mijn vrouw en twee kinderen (zoon van 20 en dochter van 17) in Best, dichtbij Eindhoven. Voor Slachtofferhulp Nederland ben ik directeur geweest van Alzheimer Nederland, Greenpeace Nederland en Welzijnsonderneming Divers in 's Hertogenbosch. Verder heb ik bij de Dienstenbond FNV en de Algemene Nederlandse Bond voor Ouderen gewerkt, hoofdzakelijk in de communicatie/marketing. Ik heb bewust gekozen

voor een mensen-beroep. Alleen maar bezig zijn met omzet en winst vergroten boeit me niet. Maar ik ben wel bedrijfsmatig en zakelijk ingesteld. Je werkt in onze branche met publiek geld, dus moet je je dienstverlening ook efficiënt en natuurlijk ook effectief inrichten. Daarnaast ben ik ook wel een belangenbehartigings type. Opkomen voor de goede zaak zit wel in mijn bloed.

Hoe ben je bij Slachtofferhulp Nederland terecht gekomen en wat was je motivatie om voor deze organisatie te gaan werken?

Via een werving en selectie bureau werd ik attent gemaakt op de vacature. Ik had natuurlijk al van Slachtofferhulp Nederland gehoord. Leek me een mooie organisatie. Maar ik moet zeggen dat ik in eerste instantie dacht dat ze zich vooral bezig hielden met psychosociale ondersteuning en het doorverwijzen naar hulpverlening indien nodig. Dat vond ik wel leuk, maar niet genoeg. Bij mijn vorige baan (Divers) had ik het nog steeds goed naar mijn zin dus het moet wel leuk genoeg zijn om een overstap te maken. Pas toen ik de website ging bekijken en wat opgevraagde literatuur bekeek zag ik dat Slachtofferhulp Nederland veel meer doet. De algemene dienstverlening aan slachtoffers bijvoorbeeld, mensen helpen met allerlei praktische zaken zoals brieven schrijven of zaken regelen met de verzekering. Heel belangrijk vind ik dat, het biedt zekerheid en structuur in een vreemde en onzekere situatie waarin een slachtoffer zit. En last but not least de juridische dienstverlening die Slachtofferhulp Nederland biedt. Slachtoffers

worden geholpen om meteen hun schade te verhalen op de dader via het strafproces, maar ook gesteund als ze hun verhaal op papier willen zetten om dat kenbaar te maken aan de rechter en natuurlijk ook aan de dader. Slachtofferhulp Nederland helpt ook bij een aanvraag aan het Schadefonds ernstige geweldsdelicten. Dit gecombineerd met werken met hoogopgeleide en kwalitatief hoogstaande vrijwilligers leek me een boeiende uitdaging.

Je bent nu een paar maanden werkzaam als directeur, wat is je eerste indruk?

Ik hoor hier thuis. Dat is absoluut mijn gevoel. Slachtofferhulp Nederland is een professionele organisatie die mean en lean werkt en dus erg lage kosten tegen een hoog rendement afzet. Grotendeels omdat we ook met veel (1400) vrijwilligers werken. De medewerkers (onbetaald en betaald) van Slachtofferhulp Nederland gaan ervoor, dat vind ik al een plezierige constatering. Er is veel aan kwaliteitsontwikkeling gedaan, maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat daar ook nog een slag gemaakt moet worden. Plan, do, check, act... is nog niet helemaal ingesleten in de organisatie. Begrijpelijk ook gezien de voorgeschiedenis. Het huidige Slachtofferhulp Nederland is ontstaan uit wel 25 vrijwilligersorganisaties. In het recente verleden is dat tot één landelijke organisatie gesmeed. We zijn dus al drie vierde de kwaliteitsberg op. Nu het laatste stuk nog, de losse eindjes samenvoegen.

Slachtofferhulp Nederland staat op de kaart. Dat is duidelijk. Mijn ambitie is dat we de 'hybride' medewerkers structuur van betaalde en niet betaalde medewerkers vasthouden. Niet als doel, maar als middel. Goed opgeleide vrijwilligers hebben een onmiskenbare meerwaarde. Mensen voelen zich op hetzelfde niveau aangesproken. Een medeburger ontfermt zich over hen, terwijl een andere medeburger hen tot slachtoffer heeft gemaakt. Het is een vorm van hersteld vertrouwen in de samenleving. Verder is mijn ambitie om Slachtofferhulp Nederland dat laatste stukje van de kwaliteitsberg op te helpen. Alle losse eindjes aan elkaar te knopen op dat terrein. Maar ook het verder uitbouwen van onze externe positie als de nulde

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven 35 jaar

Dit jaar bestaat het Schadefonds Geweldsmisdrijven 35 jaar. Dit heuglijke feit grijpt zij aan om te reflecteren op haar huidige positie en de bijdrage die zij levert aan de belangen van slachtoffers. Waar was het allemaal om begonnen? Welke rol heeft het Schadefonds anno 2011 binnen het slachtofferbeleid? Aan welke waarden draagt zij bij? En doet ze dat op een goede manier? Met deze vragen richt het Schadefonds zich op de toekomst.

Maar even terug naar het verleden. Het Schadefonds Geweldsmisdrijven was bij haar oprichting in 1976

Wat zijn de uitdagingen voor de toekomst, wat is je ambitie en waar ligt de focus?

lijns organisatie bij geweldsmisdrijven, verkeerslachtoffers en calamiteiten. Om dat te bereiken zal ik in rap tempo een netwerk opbouwen of integreren in bestaande netwerken. Mijn focus zal liggen op kwaliteitsontwikkeling (wat wordt het slachtoffer er nou echt beter van) en nog meer effectiviteit genereren (beste kwaliteit tegen een prijs die het ook mogelijk maakt te innoveren).

Wat wil je tot slot nog meegeven?

Het is zeer plezierig om te zien dat het slachtoffer steeds meer in de picture is gekomen. Niet alleen in de beleidsregionen maar ook op de werkvloer van politie, OM en andere partners. Niettemin zal Slachtofferhulp Nederland de komende tijd blijven knokken, zodat het awareness gevoel (slachtoffer is belangrijk) ook in de praktijk wordt nageleefd. Daarvoor zullen we het ministerie van Veiligheid en Justitie hard nodig hebben, financieel maar zeker ook in de niet tanende back up van wat wij verwoorden als belangenbehartiger van de vele slachtoffers.

www.slachtofferhulp.nl

de eerste organisatie vanuit Rijksbeleid opgericht en gefinancierd, die zich bezighield met (het belang van) slachtoffers. Het was een novum: de eenzijdige, exclusieve aandacht voor het daderschap in de justitieketen werd daarmee doorbroken.

Sinds die oprichting is veel veranderd. Ook in de politiek kwam steeds meer aandacht voor 'de andere kant' in het strafrecht en de justitieketen. Het onderwerp slachtoffers heeft prominent zijn intrede gedaan in het veiligheid- en justitiebeleid. Deze nieuwsbrief Slachtofferbeleid is daar een sprekend resultaat van. Het Schadefonds is allang niet meer de enige die zich bezighoudt met slachtoffers. En dat is maar goed ook.

Nu, 35 jaar later, is het onderwerp slachtoffers niet meer van de agenda weg te denken. Het bestuurlijk veld rondom dit thema is sinds 1976 veelzijdiger, veelkleuriger en complexer geworden. In de hele justitieketen is aandacht gekomen voor slachtoffers, en denken vanuit het belang van slachtoffers. Het denken is geïntroduceerd, het handelen ernaar moet nog verder vorm en inhoud krijgen. De onderlinge afhankelijkheid in de keten is toegenomen, informatie van en over elkaar is nodig om het

werk te doen. Dat onderkent de gehele keten, maar daarmee is het nog niet overal geregeld. Het juridisch kader voor slachtoffers is verstevigd in de Wet Versterking Positie Slachtoffers, die op 1 januari 2011 inging.

Al deze ontwikkelingen hebben ook gevolgen voor de werkwijze en organisatie van het Schadefonds. Er is meer afhankelijkheid van anderen voor de uitvoering van het werk. Er moet en zal meer geïnvesteerd worden in samenwerking binnen de keten.

In 2011 viert het Schadefonds Geweldsmisdrijven haar 35-jarig jubileum. Dit bijzondere jaar grijpt het Schadefonds aan om de contacten met onze ketenpartners te versterken. Op vrijdagmiddag 13 mei was er een mini-symposium met het thema "mensenhandel". Dit thema is een van de speerpunten van het beleid van het ministerie van Veiligheid en Justitie. Daarnaast zijn slachtoffers van mensenhandel ook een doelgroep van het Schadefonds die in aanmerking kan komen voor een tegemoetkoming, maar het Schadefonds nog nauwelijks weet te vinden. Tijdens het mini-symposium onderzochten de betreffende organisaties binnen de mensenhandelketen de mogelijkheden om met elkaar deze slachtoffers beter te helpen. Tevens nam het Schadefonds op die middag afscheid van drie van

haar commissieleden waaronder voorzitter Jos Poell.

In een volgend nummer van deze nieuwsbrief blikken we graag terug op dit bijzondere symposium en blikken we vooruit op de rest van het jubileumjaar!

Voor meer informatie over het Schadefonds www.schadefonds.nl

Actueel Beleid

Overvalenregeling verlengd

Het ministerie van Veiligheid en Justitie is op 19 mei 2010 gestart met een subsidieregeling, zodat slachtoffers van een overval de kosten van beveiligingsmaatregelen kunnen terugkrijgen. Het gaat om maximaal 1.000 euro per aanvraag en geldt voor bewoners of bedrijven die slachtoffer zijn geworden van een overval. Doel is te voorkomen dat deze slachtoffers opnieuw betrokken raken bij een overval in hun woning of bedrijf. Op 17 mei 2011 is de overvalregeling officieel verlengd en kan er ook, met terugwerkende kracht vanaf 1 januari, in 2011 aanspraak op worden gemaakt.

Gelet op de expertise en ervaring van het Schadefonds Geweldsmisdrijven met het verstrekken van uitkeringen aan slachtoffers van geweldsmisdrijven, waaronder overvalen, voert het

Schadefonds Geweldsmisdrijven deze subsidieregeling namens de Minister van Veiligheid en Justitie uit. De regeling is bedoeld voor slachtoffers van een overval. Dit betekent dat er sprake moet zijn geweest van geweld of bedreiging met geweld. Een slachtoffer van een inbraak of diefstal waarbij geen geweld is gebruikt of met geweld is bedreigd, komt dus niet in aanmerking voor de subsidie.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden op de site van het Schadefonds Geweldsmisdrijven.

<https://www.schadefonds.nl/meerinformatie>

Automatisch doorsturen gegevens van slachtoffers door politie aan Slachtofferhulp Nederland

Nadere analyse heeft uitgewezen dat de Wet Politiegegevens (WPG) geen belemmering vormt voor automatische doorverwijzing van alle slachtoffers aan Slachtofferhulp Nederland. Om te zorgen dat alle slachtoffers consequent slachtofferhulp krijgen aangeboden zal de politie de benodigde aanpassingen in het informatiesysteem, de basisvoorziening handhaving (BVH), doorvoeren. De politie hoeft de vraag of het slachtoffer bezwaar heeft tegen het doorsturen van zijn gegevens aan Slachtofferhulp niet meer te stellen. Slachtoffers die geen prijs stellen op slachtofferhulp kunnen dat bij het eerste contact met Slachtofferhulp Nederland aangeven. Overigens behoudt de politie de ruimte om in individuele gevallen, bijvoorbeeld in geval van anonieme aangifte, de afweging te maken om slachtoffergegevens niet automatisch naar Slachtofferhulp Nederland door te laten sturen.

Actueel Internationaal

Beschermingsbevel (EB)

Europees beschermingsbevel

Op 14 december 2010 heeft het Europees Parlement het voorstel voor een Europees Beschermingsbevel (EB) aangenomen. Voor inwerkingtreding van deze richtlijn is het noodzakelijk dat een gekwalificeerde meerderheid van de lidstaten instemt met het voorstel. Centraal staat voor Nederland dat de positie van slachtoffers daadwerkelijk sterker wordt gemaakt. Nederland is voorstander van een

stap-voor-stap-aanpak, omdat die de grootste kans biedt op een goed en werkbaar resultaat. Het voorstel creëert een ingewikkeld en tijdrovende procedure en zou naar verwachting leiden tot veel problemen bij de uitvoering. Het standpunt van NL leidt er toe dat er voor het voorstel zoals dat er ligt vooralsnog geen gekwalificeerde meerderheid meer is te verwachten.

Position paper

In mei van dit jaar zal naar verwachting de Europese Commissie haar plannen presenteren op het terrein van slachtoffers. Met het oog daarop is er een positiebepaling gemaakt met de standpunten van NL. Vele betrokkenen, waaronder de Coördinatiegroep Slachtofferbeleid, hebben een bijdrage geleverd aan de totstandkoming van dit stuk. Inmiddels is de notitie, met daarin tien punten die NL belangrijk vindt, geaccordeerd door de minister en de staatssecretaris. NL is van mening dat de focus van de nieuwe plannen van de Europese Commissie vooral moet liggen op implementatie van bestaande maatregelen. Belangrijk is dat in de voorstellen van de Europese Commissie een stapsgewijze invoering van regelgeving, praktische maatregelen en 'best practices' centraal staan.

Conferentie 'Protecting victims in the EU'

Op 23 en 24 maart 2011 heeft het Hongaars voorzitterschap, samen met de Europese Commissie en het Europees grondrechten agentschap (FRA), een conferentie georganiseerd in Budapest getiteld 'Protecting victims in the EU: the road ahead'. Een aantal highlights uit anderhalve dag aandacht voor slachtoffers. Er lijkt consensus dat het huidige kaderbesluit (KB) uit 2001 en de richtlijn uit 2004 niet naar tevredenheid zijn geïmplementeerd in alle lidstaten. Prof. Rianne Letschert van Intervict merkte op dat het KB mogelijk zelfs de kloof tussen landen als het gaat om maatregelen voor slachtoffers heeft vergroot. Van diverse kanten werd aandacht gevraagd voor implementatie en uitvoering van regelgeving door het delen van best practices en het ontwikkelen van monitoring. Prof. Jan van Dijk (eveneens Intervict) wees in dat licht nog op het geplande slachtofferonderzoek van Eurostat in 2013. Als voorbeeld van een kleine maar desalniettemin significante stap voor slachtoffers noemde hij de vaste plaats die slachtoffers in Den Haag in de zittingszaal hebben.

Ook andere landen hebben presentaties gegeven over onderdelen van hun slachtofferzorg. Interessant is de website van Zweden met een introductie in de rechtszaal voor slachtoffers (www.courtintroduction.se) evenals het door hen uitgevoerde onderzoek naar minderjarige slachtoffers in de EU

(www.brottsoffermyndigheten.se)

Ook in Polen staan kinderen als slachtoffer en getuige in de belangstelling bijvoorbeeld als het gaat om veilig internetgebruik en het kindvriendelijk horen van kinderen als getuige.

Het Hongaars voorzitterschap heeft een routekaart gepresenteerd voor het slachtofferpakket dat de Europese Commissie in mei zal presenteren. De routekaart kent vijf onderdelen:

- een richtlijn ter aanpassing van het KB uit 2001 (positie van slachtoffers in strafprocedures);
- aanbevelingen voor praktische maatregelen en best practices;
- een verordening voor wederzijdse erkenning in de context van civiele procedures inz. een Europees Beschermingsbevel (civiel EPO);
- een voorstel voor aanpassing van de richtlijn schadevergoeding uit 2004. Overwogen wordt om voor bepaalde gevallen een Europees schadefonds in te stellen;
- formulering van bijzondere behoeften van specifieke typen van slachtoffers;

In de werkgroepen is verder gesproken over de vijf belangrijkste behoeften van slachtoffers die aan de basis zullen liggen van slachtofferregelgeving in de EU. Dat zijn erkenning, bescherming, ondersteuning, toegang tot het recht en schadevergoeding en herstel.

Boekenrubriek

'Mam, ik bel je zo terug'

In dit boek vertelt Wanda Beemsterboer het levensverhaal van Nadine tot en met dat gruwelijke moment in december 2006. Dan volgen de reconstructie, de rechtszaak en de veroordeling.

Nadine leeft zoals veel andere jonge meiden, dynamisch en bruisend. Op haar zeventiende wordt ze verliefd op Gerold. Ze beleven mooie momenten samen, maar er komen geleidelijk aan donkere wolken en na bijna drie jaar maakt Nadine het uit. Gerold accepteert dat niet en blijft contact zoeken. Ondanks dat Nadine al het contact mijdt, weet hij haar nog een keer naar zijn huis te lokken. Deze laatste ontmoeting blijkt fataal te zijn.

Het boek is te koop in de boekwinkels, op bol.com en via de Nadine Foundation (ISBN 978 90 215 4888 3). De opbrengst gaat naar de Nadine Foundation (meer informatie is te vinden op www.nadinefoundation.nl).

Colofon

Dit is een publicatie van:

Ministerie van Justitie | Directie Sanctie- en Preventiebeleid

Schedeldoekshaven 100 | 2511 EX Den Haag

Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag

T 070 370 7086 | F 070 370 7250

slachtofferbeleid@minjus.nl | www.slachtofferzorg.nl